

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ی بین خودشیفتگی و کمال گرایی والدین با خودکارآمدی فرزندان نوجوان

محل انتشار:

ماهنامه پیشرفت های نوین در روانشناسی، علوم تربیتی و آموزش و پرورش، دوره 6، شماره 69 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

زهرا خاتونی - کارشناسی ارشد، مشاوره خانواده، دانشگاه الزهرا تهران

خلاصه مقاله:

نوجوانی، دوره ای است که از فرد انتظار می رود با تغییرات ظریف و عمده ی زندگی سازگار شود. بنابراین، اعتماد به توانایی های خود در کنترل محیط پیرامون خود که با عنوان خودکارآمدی شناخته می شود، مهم است. از جمله عوامل تاثیرگذار بر خودکارآمدی نوجوانان، خودشیفتگی و کمال گرایی والدین است. بنابراین، هدف پژوهش حاضر، بررسی رابطه ی بین خودشیفتگی و کمال گرایی والدین با خودکارآمدی فرزندان نوجوان بود. پژوهش حاضر، توصیفی از نوع همبستگی و پیش بینی بود. جامعه ی آماری پژوهش حاضر شامل کلیه ی دانش آموزان دبیرستانی شهر تهران به همراه والدین آن ها بود که از میان آن ها ۱۴۰ دانش آموز به همراه والدینشان با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند و به پرسشنامه های شخصیت خودشیفته، کمال گرایی و خودکارآمدی عمومی پاسخ دادند. داده ها با استفاده از روش های آماری همبستگی ساده و رگرسیون خطی و برنامه ی آماری SPSS-۲۳ تحلیل شدند. نتایج آزمون همبستگی نشان داد که تنها بین خودشیفتگی مادر و خودکارآمدی نوجوانان، رابطه ی منفی معناداری وجود داشت. همچنین، نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که تنها خودشیفتگی مادر قادر به پیش بینی معنادار کاهش خودکارآمدی فرزندان بود. در کل، یافته های پژوهش حاضر نشان داد که ویژگی های شخصیتی مادر در مقایسه با پدر، دارای تاثیر بیشتری بر باورهای فرزندان نسبت به خودشان است.

کلمات کلیدی:

خودشیفتگی، کمال گرایی، خودکارآمدی، نوجوانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1933254>

